

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 2. Sæculares se non immisceant officiis Ecclesiasticis; & vicissim.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

TITULUS VI. OFFICIUM.

§. I.

Alieno te non immisce. in genere.

Fac tibi arcam. Gen. 6. 14. Operis sui mercede accepta non curaverunt, utrum eam Noë sapienter, an verò inaniter, fabricaret. S. Augult. 9. 5. in Gen. de fabricatoribus arca.

Terra in æternum stat. Ecclæ 1. 4. Unde ei tanta firmitas? Quærit Chrysof. qui fiat, quod terra, peccatoribus nihil tale meritis, non secus ac probis, alimenta ministrat? Respondet in Matth. quia terra ministrare iusta est, non iudicare. Terræ imperatum est. Gen. 1. 11. *germinet terra herbam viwentem, & facientem semen, & lignum pomiferum.* Itaque dum hoc agit, quod iusta est, & officio suo fungitur, omnibus ministrat; firma manet, & in æternum stat. Idem die de stabili cursu, & luce solis; quæ alicubi apud Cornelium vocatur ex Hebr. *minister*, qui oritur super bonos, & malos: minister est, quod agit; iudex non vult esse. Did. Niss. D. 7. Pent. §. 2.

Audivi vocem viri inter Ullai, & clamavit, & ait: Gabriel fac intelligere istam visionem. Dan. 8. 16. Vir ille, qui clamavit ad Gabriel, erat Michael. Ita S. Thom. Lyran. Bened. Pereira. Sed cur Michael cum esset princeps Synagogæ, non explicat Danieli illam visionem? cur clamat ad Gabrielem, ut hoc præstet? Gabriel constitutus erat, ut Danielem immediate instrueret, eique mysteria explicaret. Et ita ipse Gabriel dixit, ut observat Theodoretus: dixit Dan. 10. 14. *veni autem, ut docerem te, quæ ventura sunt.* At esse in adiutorium, ad Michaelem spectabat: *& ecce Michael unus de principibus primis, venit in adiutorium meum.* ib. 13.

Duc in altum. Luc. 5. 4. Cur hoc soli Petro dicitur? & non tantum illi, sed etiam sociis, mandatur, *laxate retia vestra.* ib? R. ministrorum quisque steterit in ordine suo. Petrus erat navis gubernator; ad ipsum spectabat eam ducere, & dirigere: ideo ei dicitur, *duc in altum.* Alii verò erant socii, & coadjutores; & ideo eis mandatur; ut suum in laxandis retibus obsequium præstent. Sylveira in Luc. 5. q. 11.

Nesciens quid diceret. Luc. 9. 33. Ex piscatore factus tabernaculorum fabricator, dum Servatorem his compellat verbis: *faciamus tria tabernacula.* S. Proclus f. de transfig. Petrus in piscatoris officio se exercuerat; nunc ædificatorum arti seingerit. Sylveira in Matth. 17. c. 8.

Pater Sancte; serva eos in nomine tuo, quos dedisti mihi. Joan. 17. 11. Toletus annot. 9. in c. 17. Joan. aliud in hac similitudine etiam insinuare videtur: ut quemadmodum *Polyanth. Sacra. Tom. II.*

unitas Trinitatis non confundit ordinem; sed unus est Pater, alius Filius, alius Spiritus S. Filius à Patre, Spiritus S. ab utroque, Pater à neutro, procedit: ita hæc unio charitatis non confundit ordinem Ecclesiæ. Non enim omnes Pastores, omnes Prælati; sed unus est Pastor, alius ovis; unus propheta, alius auditor: sunt enim gradus. Apud Did. Niss. D. 7. Pent. §. 2.

Et cum discessisset Angelus. Act. 10. 7. Cur Angelus non explicat Cornelio, quid ei faciendum? R. licet Angeli summè delectentur, dum cum hominibus agunt de eorum salute; manent tamen intra spheram muneris sibi commissi. Destinatus fuit hic Angelus, non ut Cornelium doceret; sed moneret, Petrum vocare. Sylveira hic.

Si quis vobis evangelizaverit, præter id, quod accepistis, anathema sit. Galat. 1. 8. sed quomodo Paulus audeat Angelos anathemate ferire? Angeli ordinati sunt à Deo in ministerium: & dum suum locum relinquunt, & cathedras ascendunt, in maledictionem incurrere possunt. S. Proclus de recta fide: ministrare præceptum est Angelis, non dogma componere; & periculosum nimis est singulis, non in his, quibus ordinati sunt, permanere. Sylveira in Matth. 4. q. 24.

§. II.

*Seculares non immisceant se rebus
Ecclesiasticis, & vicissim.*

Fecitque Deus duo luminaria magna. Gen. 1. 16. Ailredus: *luminare majus* Sacerdotium, ut præsit diei, id est, spiritualibus: *luminare minus* Regnum; ut præsit nocti, id est, secularibus. Contra naturam proinde est; si sol nocti, si luna præsit diei; si princeps ad spiritualia se ingerat; si Sacerdos secularium negotiorum tenebris conscientie suæ serenam obnubilet. Apud del Castillo Illat 230.

Et vocaverunt Philistinim Sacerdotes. Eccl. 1. Reg. 6. 2. Nota: has circa arcam quæstiones fuisse Sacras, & ad religionem pertinentes, adeoque non nisi ad sacrum tribunal deferendas: ideoque Philistinim, cum eas superiori capite ad *Satrapas* Seculares Judices detulerunt, graviter errarunt; & à Deo permissum, ut pessimum ab iis consilium acceperint. Nunc prudenter in commodum suum agunt. Mendoza in 1. Reg. 6. 2.

Vide nemini dixeris. Matth. 8. 4. Euseb. hom. in D. 3. Epiph. præcepit ei, ut nemini dicat: prædicare namque, & Dei miracula populis narrare, Sacerdotum est. Leprosus verò, etsi mundus sit, Sacerdos tamen fieri non debet: quoniam illi ad hoc officium eliguntur, ut Apostolus ait, qui sine crimine sunt. Apud Sylveira hic q. 10.

Ec 2

Non

Non est tui officii Ozia &c. 2. Paral. 26. 18. Ait azarias Sacerdos volentē sacrificare.

Quando miserunt Judaei Sacerdotes. Joan. 1. 19. Cur potius hanc legationem mittunt Judaei, quā Pilatus, & Herodes? R. Hi Judaei, ut vult Baronius, erant ex magno Concilio Sanedrīn, ubi negotia tractabantur. Cū autem adventus Messiae maximē ad fidem, & religionem, spectaret; ideo Pontifices, ac Senes, ex magno Concilio decernunt; ut hac interrogatio fiat ad Joannem. Pilatus, & Herodes, rebus tantūm secularibus intenti. Docemur, ut quisque in suo stet ordine: Ecclesiastici de divinis rebus sint solliciti; & in his Principes Sæculares se non immisceant, Sylveira in Joan. 1. q. 2.

Mitte gladium tuum in vaginam. Joan. 18. 11. ut vidit Christus, quod Petrus Sacerdos militem indueret, regemque Pontifex agere inciperet; recondere gladium iussit: quia in illius domo quisque suo fungi officio; & Pontifex, quæ sunt Pontificis; rex, quæ regis, quæ militis, miles; quæ Sacerdotis sunt, Sacerdos agere debet. Anselmus in Matth. 26. datur materialis gladius carnalibus, spiritualis autem ministris spiritualibus. Sed sicut non convenit regibus, quod ad stolam pertinet; sic nec Episcopus, quæ regis sunt, exercere debet: quod quia Petrus quodammodo exercuit, à Domino increpari meruit. Did. Niss. D. 20. Pent.

Chabanus Comes Ludovici XI. Francorum regis copiis præfectus, cū haud procul Parisiis abesset; missus lustrandi exercitus gratiā, à rege est Joannes Ballus Episcopus Eboracensis. Chabanus haud multo post à rege postulat, ut sibi Eboras transeundi facultatem concedat. Quid verò, inquit rex, tibi negotii ibidem? Sacerdotes lustrabo, ait, ut emendanda arriquant: nam si Castra Sacerdotibus, militibus Ecclesiæ committendæ erunt. Mefenius l. 3. argut. venā 1.

§. III.

Officio tuo graviter intende.

Ex Veteri.

Apparuit ei Dominus in convulle &c. Gen. 18. 1. Cur Abraham, qui tam sæpe orabat in montibus, & campis, non apparuere angeli? sed sedenti ad ostium tabernaculi? Zachariæ visus est Angelus. Luc. 1. 11. in templo. Significat, nihil in patrefamilias æquē mirandum, quā si domui suæ præsit; ut in Sacerdote plus nihil probatur, quā si ad sit domui Domini; suæ domus non immemor. Sacerdos, si procul sit à domo sua, ab Angelo recreatur; ab Angelis verò invisitur Patriarcha, si sit in ostio domus suæ. Oliva l. 10. Strom. §. apparuit ei &c.

Dimitte me, jam enim ascendit aurora. Gen. 32. 26. Hanc luctam Jacob exponit Oseas de ejus oratione. c. 12. 4. *flevit, & rogavit eum.* Sed cur præcipit Angelus, ut ab oratione cesset? & ei finem imponat? Jacob amplam habebat familiam. Ut Deum teneat, sat est,

noctis silentiō orare; at verò de die rei familiari incumbendum. Interlin. hic *dimitte me &c.* q. d. tempus est, ut ab invisibilibus ad temporalia tractanda descendat. Sylveira in Luc. 2. c. 10.

Cūque minasset gregem ad interiora deserti apparuitque ei Dominus. Ex. 3. 1. 2. *Cūque Gedeon excuteret, atque purgaret frumenta, in torculari apparuit ei Angelus.* Judic. 6. 11. 12. 3. Reg. 19. 19. *Elias reperit Eliseum arantem, & tunc eum vocavit ad prophetandum.* Itā & tres fratres Matth. 4. 18. Christus ad Apostolatū vocavit, cū propriis officiis occuparentur. O quantum in Deo servitio proficeremus; si in eo nos tantūm occuparemus, quod muneri nostro convenit; & ad nos non pertinentia negligere. Diez. Conc. 3. in festo S. Andrea.

Locuta est Maria, & Aaron, contra Moysen &c. Num. 12. 1. Illa puniit lepra, illō indemni. Sed Cur? Levit. 13. 46. *omni tempore, quō leprosus est, solus habitabit extra castra.* Aaron Sacerdos erat; ideo animarum cure semper invigilare, circuire, conversari, debet: quōd si autem lepra puniri fuisset; fungi officio suo non potuisset. Paoletti f. 11. de S. Marco Evang.

Unumquodque eorum coram facie sua ambulabat. Ezech. 1. 12. hoc est, qui ad bravium. contendit supernæ vocationis; nihil, & nullum, respiciat, nisi solum bravium. Non si videre, quid alii agant; sed quid te oporteat agere. Petro ad crucem destinato, sed, ad Joannem respicienti ait Dominus: *quid ad te, tu me sequere.* Joan. 21. 22. *Ambula ante faciem tuam.* Magdalenam nullum vidit in epulo lacrymantem; sed & nullam videbat cū Christo peccatricem. Oliva l. 4. Strom. §. unumquodque eorum. In Ezechielis curru. c. 1. 10. *aliud animal simile leoni, aliud aquilæ, aliud bovi, & aliud homini. Alius quidem sic, alius vero sic.* 1. Cor. 7. 7. Non omnes ad curru aquilæ sunt: unus curru trahat volando, alius arando: bos factus ad laborem, aquila ad volatum. Leo, si rugit, currit; homo, si imperet, trahit. Martha epulum parat Christo, & placet: Magdalena plorat; ut placet Christum. Id. l. 4. Strom. §. Domine, quid me vis facere? Act. 9. 6. *Unumquodque &c.* hoc est, quodque eorum sibi attendebat inter eundem, non vicino; ut officio suo, & trahendi obligationi, diligentius attenderet. Si enim homo cæteris longè superior se constrictum bovi attendisset; quis dubitet? quin exasperatus fuisset, injuriam putasset. Et bos animal tardum, si conjunctum se pernici aquilæ cerneret; malè sentiret de providentia conjugantis. Aquila probo duceret, tardigrado bovi sociari. Did. Niss. D. 13. Pent. §. 5.

Super custodiam meam stabo, & sicam gradum super munitionem. Habac. 2. 1. Non si transilire de custodia ad custodiam; sed sisse in loco tuo; & attende, quid tibi, non autem, quid aliis dicatur. Non enim Deus omnibus eadem